

Για την κατάργηση της Κυριακής αργίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αυτοί που διαμορφώνουν την σύγχρονη πραγματικότητα μέσα στην κοινωνία και μέσα στην οικογένεια, δημιουργώντας νέα ήθη, καταστάσεις και συνθήκες ζωής, λαμβάνουν αποφάσεις που πλήττουν βάνουσα τον θεσμό της οικογενείας αλλά και την εκπαίδευση παραδίδοντας τα παιδιά μας στη σύγχυση και την πνευματική ανεστיותητα. Η λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές, εκτός του ότι συνιστά πρωτίστως έναν δρόμο αντίθετο προς το θέλημα του Θεού, πλήττει βάνουσα και την συνοχή της ελληνικής οικογενείας. Μία ελληνική οικογένεια η οποία παραδοσιακά είχε συνηθίσει, είχε παραλάβει, να συγκεντρώνεται γύρω από το οικογενειακό τραπέζι της Κυριακής. Αλλά και αυτό φαίνεται ότι έπρεπε να καταργηθεί.

Πηγή: plateiamolaon.wordpress.com/

Στη λογική της παγκοσμιοποίησης, ένα προς ένα τα ουσιώδη θεμέλια της ζωής μας και της εθνικής μας ταυτότητας που αιώνες μας κράτησαν ζωντανούς, δυνατούς δημιουργικούς, επιβάλλεται να υποχωρήσουν για να δώσουν την θέση τους σε νέα «αήθη» ήθη. Δυστυχώς, τις τελευταίες δεκαετίες, πολλά νομοθετήματα της πατρίδος μας ,το ένα μετά το άλλο, φαίνεται ότι σταθερά αποβλέπουν στην πλήρη αποχριστιανοποίηση της ελληνικής κοινωνίας.Επιδιώκεται συστηματικά ένα οριστικό διαζύγιο και με τη ζωηφόρο παράδοση και με την αγία ορθόδοξη πίστη μας, ωσάν τα δύο αυτά κορυφαία μεγέθη της ζωής μας να είναι ανώφελα αν όχι και επιβλαβή για αυτό τον τόπο. Δεν έχουν διδαχθεί τίποτε δυστυχώς όλοι αυτοί που μας οδήγησαν εκεί που μας οδήγησαν.

Δεν έχουν διδαχθεί από την πρωτοφανή αυτή κρίση , που είναι πρωτίστως πνευματική, και συνεχίζονται τα λάθη το ένα μετά το άλλο. Αντί με ταπεινό φρόνημα να διδαχθούμε και αντί να προσθέσουμε δάκρυα μετανοίας στην ζωή μας και να δούμε την αιτία των σφαλμάτων μας, επαναλαμβάνουμε με ακόμη πιο οικτρό τρόπο τα λάθη , το ένα μετά το άλλο... Δυστυχώς λείπει η μετάνοια.

Και συνήθως οι καλοί χριστιανοί μας παραμένουν ανησυχούντες, αλλά σιωπηροί. Δεν θέλουν να χαλάσουν τις καλές τους σχέσεις, την ησυχία τους, την βόλεψή τους. Οι σύγχρονοι χριστιανοί φαίνεται ότι επιλέγουν για τον εαυτό τους την εύκολη οδό.Με αυτό τον τρόπο , από ημέρα σε ημέρα οδηγούμεθα σε βαθύτερες κρίσεις που απειλούν την ίδια την εθνική μας υπόσταση και διάρκεια και απεργαζόμεθα, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε , για την ζωή μας και την ζωή των παιδιών μας καταστάσεις καταστροφικές.

Η ευθύνη ανήκει σε όλους μας και η ιστορία θα είναι ιδιαιτέρως αυστηρή με την τωρινή γενιά, στο μέτρο που δεν αντιστεκόμεθα στην πνευματική και ηθική χρεωκοπία του τόπου. Έχουν μεγάλη ευθύνη ασφαλώς όσοι απεργάζονται την συστηματική αποχριστιανοποίηση του τόπου μας, αλλά έχουμε κι εμείς ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη που δεχόμεθα τα πάντα αδιαμαρτύρητα, που δεν ομιλούμε, που δεν γράφουμε, που δεν λέμε δυνατά, με ευπρέπεια αλλά και με θάρρος, αυτά που ψιθυριστά λέμε ο ένας στον άλλον. Μένουμε μέχρι εδώ. Από κει και πέρα θέλουμε την ησυχία μας, τη βόλεψή μας, να μην μπούμε στο στόχαστρο κανενός και από κει και πέρα έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμεθα και καλοί χριστιανοί και ενσυνείδητοι Έλληνες.

Κοροϊδεύουμε εαυτούς και αλλήλους, μεταθέτουμε τις ευθύνες πάντοτε στους άλλους, διαμαρτυρόμεθα μόνον όταν αδειάζουν τα πορτοφόλια μας αλλά όχι όταν πτωχεύουν οι ψυχές μας, και έτσι κατεβαίνουμε και ως πατρίδα και ως κοινωνία και ως πρόσωπα τα σκαλοπάτια το ένα μετά το άλλο στο κακού την σκάλα. Ο Θεός να μας ελεήσει...

Ομιλία σε εκδήλωση που έγινε από το Σύλλογο Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Δράσεως «Ο Μέγας Βασίλειος» με αφορμή την εορτή των 3 Ιεραρχών
Απόδοση: Στέλλα Χατζή Λέκκου